

Spørgsmaal, om der ikke burde paahvile Mønsterindehaveren en Udøvelsesforpligtelse med Hensyn til et registreret Mønster, saaledes at Beskyttelsen ophørte i Mangel af saadan Udøvelse. Der ses dog ikke at være Grund hertil. En saadan Regel vilde ogsaa for Udlændinges Vedkommende i det væsentlige gøre Retsbeskyttelsen illusorisk, idet det kun i de færreste Tilfælde vilde kunne betale sig for udenlandske industridrivende at paatage sig Omkostningerne ved en Udøvelse her i Landet for at sikre sig Marked her. I adskillige fremmede Lande findes der imidlertid fastsat visse Udøvelsesbetingelser for Beskyttelsen. For at virke til, at danske kunne opnaa Fritagelse for saadan Udøvelse, synes det rigtigt i Loven at optage en Bestemmelse om Beskyttelsens Ophør i Tilfælde af, at Mønsterindehaveren fra Udlandet indfører Genstande, der ere fremstillede efter Mønstret, dog saaledes, at der under Forudsætning af Genlidighed kan dispenseres fra saadan Bestemmelse. Hensigten med den under Nr. 4 anførte Ophørsgrund, jfr. Paragraffens Slutningsbestemmelse, er med andre Ord at være et Hjælpemiddel til at sikre Indlændinge en Fritagelse for Udøvelsespligt i fremmede Lande.

Til § 12.

Kravet om, at Udlændinge, der ville anmelde Mønstre her i Landet, skulle have en herboende Repræsentant, mod hvem navnlig ogsaa Søgemaal vedrørende Mønsterretten kunne anlægges, synes naturligt og stemmer med, hvad der gælder paa Varemærke- og Patentvæsenets Omraade.

Til § 13.

Som ovenfor anført, jfr. Bemærkningen til § 2, maa det anses nødvendigt, at der finder en Registrering Sted af Mønstre, for hvilke Beskyttelse ønskes. Registreringen synes rettest at burde henlægges til en af de i Forvejen bestaaende Institutioner inden for den industrielle Ejendomsrets Omraade, idet det maa anses hensigtsmæssigt saa vidt muligt at samle disse indbyrdes beslægtede Virksomheder under een Ledelse, saaledes som Tendensen ogsaa er i Udlandet. At henlægge Mønsterregistreringen til Patentkommissionen vilde nu formentlig være mindre velgrundet. Ved Mønsterregistreringen kræves ikke nogen forudgaaende teknisk Vurdering, som for øvrigt heller ikke kunde ventes at findes hos Patentkommissionen, hvis Medlemmer ere valgte med Henblik paa deres Indsigt paa

ganske andre Omraader. Derimod vil Registratør af Varemærker, hvis Virksomhed har en tilsvarende Karakter til den, der vil komme til at paahvile Registratør af Mønstre, formentlig hensigtsmæssig kunne overtage Mønsterregistreringen.

Til §§ 14—16.

Naar det, som foreslaaet i § 15, kræves, at Anmeldelsen skal være ledsaget af et Eksemplar af Mønstret eller en Afbildning af samme, vil der ikke være Grund til i Anmeldelsen at kræve optaget en Beskrivelse af Mønstret, saa meget mindre som en saadan Beskrivelse neppe nogen Sinde vil kunne gives saaledes, at der ved den skabes et bestemt Billedindtryk af Mønstret.

Med Hensyn til Kravet om, at Anmeldelsen skal indeholde Oplysning om, hvorvidt Anmelderen selv har frembragt Mønstret, eller i benægtende Fald om Frembringerens Navn, Stilling og Bopæl, kan jævnføres § 5, hvorefter Anmelderens Anbringende i denne Henseende formodes at være rigtigt.

Spørgsmaalet om, hvorvidt Mønstret skal være beskyttet over for Anvendelse i andre Industrigrene end den, for hvilken det er bestemt, bør formentlig besvares bekræftende. For den industridrivendes Vedkommende synes det ganske vist uforment at give Beskyttelsen et saadant Omfang; at f. Eks. en Porcellænsfabrik anvender et Væveris Mønster, vil i Reglen ikke kunne paaføre Væveriet nogen Skade. Men Sagen stiller sig anderledes for Mønstertegnerne, idet disse kunne have Interesse af den ubetingede Beskyttelse. Medens der herefter ikke for at bestemme Beskyttelsens Omfang kræves nogen Angivelse af, for hvilke Genstande Mønstret er bestemt, er det dog anset hensigtsmæssigt at forlange saadan Angivelse optaget i Anmeldelsen til Lettelse for dem, der ønske at foretage Eftersyn af Registrerne, og som i Reglen ville have bestemte Industrigrene for Øje.

Til §§ 17—19.

Idet der efter § 19, jfr. det ovenfor til § 5 bemærkede, ikke paalægges Registratør nogen Pligt til Nyhedsundersøgelse, vil han herefter alene have at undersøge, om Anmeldelsen opfylder de givne formelle Forskrifter, og om Anmeldelsens Genstand overhovedet falder ind under Lovens Omraade og ikke strider mod Lov, Sædelighed eller den offentlige Orden. Saafremt Anmeldelsen lider af formelle